

Gânduri la vârsta a patra

Val

De un car de ani încoace,
Dumnezeu uitând de mine,
O-ntrebare nu-mi dă pace,
Chiar când primăvara vine,

Și-am răspuns la întrebare
An de an, cu școala vieții,
Mai curat, mereu, se pare,
Decât roua dimineții,

Iar, răspunsurile toate
Ce le-am dat odinioară,
Stau în gânduri, înșirate,
Ca măgelele pe-o sfoară,

Și doar câteva hoinare,
Dintre gânduri, fac socoată:
Care-ar fi răspunsul, oare,
Cel mai bun dat vreodată?!

Doar...că-n primăvara asta,
Le cuprinde disperarea...
Nu-mi mai amintesc și basta,
Care a fost întrebarea!?

Valeriu Cercel